

R. No 5

HENDES FORTID

ELLER

YVONNES KÆRLIGHED

NUTIDS-ROMAN I 3 DELE FRA NORDISK FILMS CO.

Hvad kræver De af en Film? Spænding?...
Skønhed? ... ejendommelig og fængslende
Handling? ... fin og dygtig Skuespilkunst?

Nuvel! til alle disse Fordrin-
ger svarer just denne Film!

I virkningsfulde Scener og ved de bedste sceniske
Kunstneres Hjælp fortæller den en Kvindes Historie
— skildrer, hvorledes Fortidens Uhygge kaster sorte
Skygger over hendes Liv, indtil omsider Mørket
maa vige for Kærlighedens og Lykkens lyse Solskin.

Den kvindelige Hovedrolle udføres af

ELSE FRØLICH.

Isenesat af Instruktør Sandberg.

Iøvrigt ser Personlisten saaledes ud:

Professor Martinez	Hr. Johannes Ring
Yvonne, hans Model	Fru Else Frølich
Gaston Defour, hendes Kæreste	Hr. Knud Rassow
Godsejer Cyril l'Estrange	Hr. Henry Semann
Williams, en Skovarbejder	Hr. Peter Nielsen

Af Afdelingernes Række skal her nævnes:

Professor Martinez og hans Model, Yvonne.

Yvonne er udsat for stadige Mishandlinger.

Hendes Kæreste, Gaston Defour.

Gaston Defour har sammen med nogle Kammerater planlagt Indbrud hos Professor Martinez.

Yvonne tvinges til at bistaa dem i deres nedrige Plan.

„Du skal skaffe os et Rids af Villaen indvendig og Voksaftryk af Nøglerne!“

Yvonne advarer Professor Martinez mod Gaston og hans Fæller.

„Jeg vil gerne lette den gode Gaston i hans Arbejde . . .“

Professoren forbeholder sig selv Slutningseffekten!

Aftenen er kommen!

Politiets Kup.

Slyngelens Hævn.

Frelsen!

Den brave Professor.

Yvannes nye Hjem.

Efter 18 Maaneders Fængselsstraf.

Gaston atter paa fri Fod.

„Vil De forlade Landet?“

Professoren vil hjælpe Gaston til at begynde et nyt Liv.

Ved Amerikabaaden.

„Vær ikke bedrøvet, Yvonne!

Den Mand er nu ude af dit Liv!“

Professor Martinez' Hjerte-
onde.

En Præst og en Advokat!

Vielsen paa Dødslejet.

Aarene gaar.

Gaston atter hjemme.

Yvonne er bleven gift med den unge Godsejer Cyril l'Estrange.

Yvonne og hendes Mand rejser ind til Hovedstaden. Krybskytten.

„Tilgiv mig, Herre, jeg kunde ikke udholde at se min Hustru og mit Barn sulte!“

Yvonne gaar i Forbøn for den fattige Mand.

„De har ikke mig, men min Hustru at takke for, at De slipper for denne Gang!“

Paa Hotellet i Hovedstaden. Gaston som Hotelportier.

„Din fine Mand kender vist ikke noget til din Fortid!“

En Trusel.

„Paa Gensyn paa Greenwood!“ Ved Blodbøgen i Parken.

„Nu skaffer du mig foreløbig 5000 . . .“

„Hvad tror du, din fine Mand vilde sige til disse Breve?“ Yvannes Fortid.

„Vov ikke at gøre hende noget ondt!“

Mod Døden.

Hendes Redning.

Krybskyttens Taknemlighed. Kærlighedens Lykke.

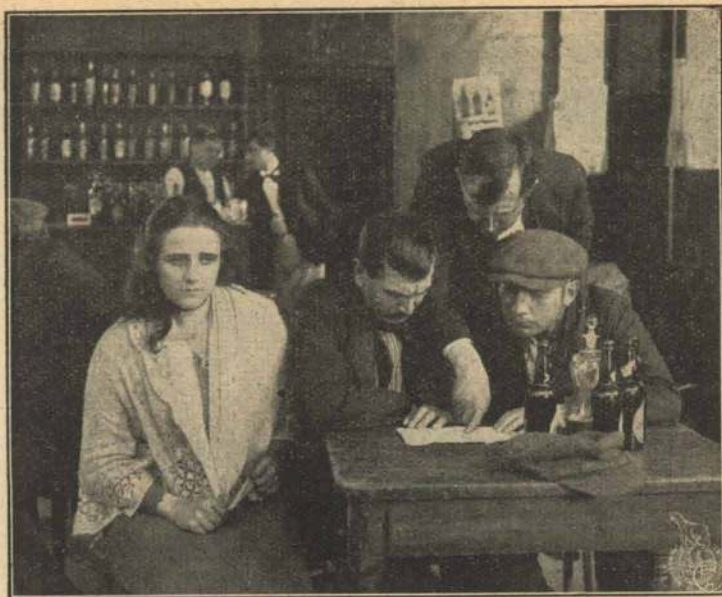
Hendes Fortid.

En ulykkelig Skæbne har ført den stakkels, forældreløse Yvonne i Armene paa en Fyr ved Navn Gaston Defour. Paa et Tidspunkt, da hun stod fuldkommen ene, har hun sluttet sig til ham i det Haab, at han vilde være hende en Støtte og Beskytter. Men han bedrager skændigt hendes Tillid. Den Fortjeneste, hun kan skaffe sig ved at staa Model, maa hun aflevere til ham, og bringer hun ham ikke de Penge, han behøver, mishandler han hende.

Hvad hun dog hidtil ikke har vidst, erfarer hun en Dag: Gaston staar i Ledtog med en Samling af Byens frækkeste Tyveknægte. Disse har nemlig planlagt et Indbrud hos den berømte Kunstmaler, Professor Martinez, for hvenr Yvonne for Tiden staar Model, og nu tvinger Gaston hende til at hjælpe dem med at skaffe et Rids af den Villa, Professoren bebor, samt Voksaftryk af Nøglerne.

Yvonne beslutter imidlertid ikke at ville deltage i Udførelsen af den nedrige Plan. Professor Martinez har bestandig kun vist hende Venlighed — ja mere: han har været som en Fader for hende. Det vilde være sort Utaknemmelighed, om hun belønnede hans Godhed med et gement Forræderi. En saadan Sjofelhed kan hun ikke faa sig selv til at begaa. I Stedet for gaar hun til Professor Martinez og fortæller ham aabent om den Plan, Gaston Defour og hans Fæller har smedet.

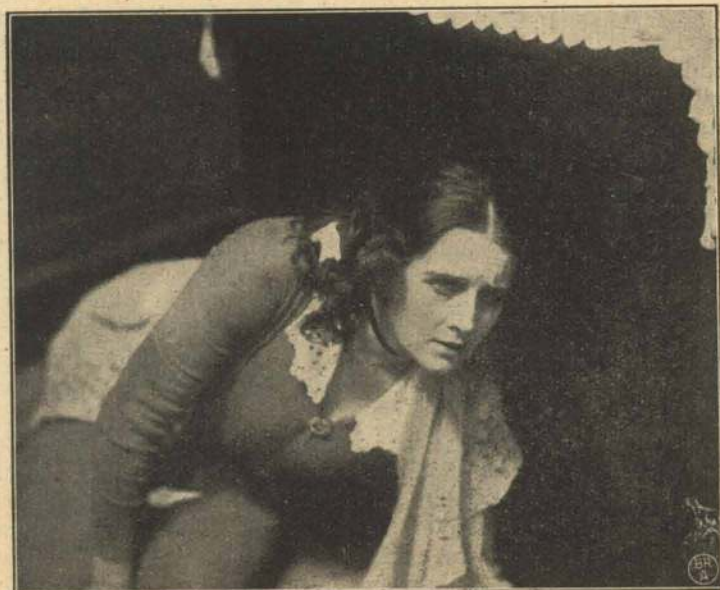
Professoren tager ikke det Anslag, der saaledes er stiftet mod hans Hjemssikkerhed, særlig højtideligt. Han hjælper tværtimod Yvonne baade med at fremstille en Kortskitse over Villaen indvendig og skaffe Voksaftryk af de vigtigste Nøgler, og han paalægger hende at bringe begge Dele til Gaston. Men da Tyveknægtene den paafølgende

Nat gør deres Entré i Professorens Hjem, venter der dem en varm Omgang. Fra alle Kroge og Skjul myldrer det frem med Betjente, og inden Morgenens gryer, er hele Banden med Gaston Defour i Spidsen indfanget.

Den følgende Dag flytter Yvonne hjem til Professor Martinez, der har fattet Medlidenhed med den forældreløse, unge Pige og har bestemt sig til at ofre Tid og Flid paa at opdrage hende til en Tilværelse, der vil være hendes natur-

lige Ynde og Dannelse værdig — Yvonne finder sig hurtigt til Rette under disse nye Forhold.

Tiden gaar, og den Dag, da Gastons Straffetid udløber, nærmer sig. Professor Martinez, der vil skærme den unge Pige fra nye Overgreb fra denne Bandit, sætter sig i Forbindelse med Gaston og lover ham en betydelig kontant Pengesum, hvis han vil forlade Landet og forpligte sig til aldrig at vende tilbage. Gaston gaar ind paa denne Ordning, og samme Dag han er bleven løsladt, følger Professorens ham ombord paa en Amerikadamper.

Kort Tid derefter bliver Yvannes faderlige Beskytter pludselig meget alvorlig syg. Saa stor er denne Mands Omsorg for den unge Pige, at endog hans sidste Tanke gælder hendes Velfærd. Han giver Ordre til at tilkalde en Præst og en Advokat, og paa Dødslejet lader han sig vie til Yvonne, saaledes at hun vil arve hans Navn og hans Formue. Det bliver den sidste Velgerning, Professor Martinez faa Lejlighed til at vise sin Myndling, inden han for stedse lukker sine Øjne.

Som den velhavende Enke efter Professor Martinez finder Yvonne Adgangen aaben til Byens bedste Selskab, og efter nogle Aars Forløb gifter hun sig med den unge Godsejer Cyril l'Estrange, der har vundet hendes Hjærte. Nogen Tid efter Giftermaalet rejser de Nygifte i Anled-

ning af en Konference med Yvannes Sagfører ind til Hovedstaden, hvor de inlogerer sig paa et Hotel.

Yvannes Forundring og Skræk kender ingen Grænser, da hun i den Tjener, der bærer deres Bagage op paa deres Værelser, genkender Gaston, der, efter at have erfaret Professorens Død, er vendt tilbage til sin Fødeby. Af det triumferende, hadefulde Blik, han sender hende, forstaar hun, at han ogsaa har kendt hende. Og hun kender Gaston tilstrækkeligt til at vide, at hans onde Karakter ikke vil levne ham Ro, før han har ødelagt hendes Liv.

Det varer ogsaa kun nogle Dage, før hun hører fra ham. Hun og hendes Mand er nu vendt tilbage til Godset, og her opsøger Gaston hende. I en maaneskinsklar Nat møder han hende under Blodbøgens blødende Løv. Han viser hende et Bundt Breve, — de Breve, hun i sin Tid har sendt ham — og truer med at give dem til hendes Mand, hvis hun ikke skaffer ham 5000 Kroner.

Samtalen er blevet overværet af en Vildtskytte paa Egnen. For at skaffe Mad til sin Hustru og sit Barn har han engang gjort sig skyldig i Krybskytteri. Han blev greben paa fersk Gerning og ført frem for Godsejeren. Yvonne gik da i Forbøn for ham, og han slap for Straf. Vildtskytten har aldrig kunnet glemme hende for dette og har lovet sig selv en Gang at ville gengælde hende hendes

Godhed. Nu er Lejligheden kommen. Skjult bag Blodbøgens tykke Stamme har han hørt Ordskiftet mellem Yvonne og Gaston og forstaaet saa meget deraf, at Gaston har ondt i Sinde mod den unge Frue. Saasnart Yvonne er gaaet for at begive sig til sine Værelser og Gaston er alene, kommer Vildtskytten frem fra sit Skjul. Han vil true Gaston til at opgive den Slyngelstreg, han har for, men Gaston trækker en Revolver frem. Vildtskytten styrter sig ind paa ham, og det kommer til en Brydekamp mellem de to Mænd. Under Kampen gaar Skudet af og rammer Gaston, der falder død om. Efter at have lagt alt saaledes til Rette, at man maa tro, at Gaston har begaaet Selvmord, skynder Vildtskytten sig op til Yvonne for at fortælle hende, hvad der er haendet.

Yvonne har imidlertid taget en stor Beslutning. Hun vil ikke optage Kampen mod sin Fortid. For ikke at vanære sin Mands Navn vil hun frivillig søge Døden. Hun har netop skrevet et Brev til sin Mand, hvori hun meddeler sin Beslutning, og har rejst sig for at bringe sit Forsæt til Udførelse, da Vildtskytten kommer til Stede, medbringende den Pakke Breve, som fandtes i Gastons Besiddelse. Disse Papirlapper, der danner Nøglen til en Periode i hendes Liv, som hun helst vilde vide skjult for den Mand, hun elsker, er nu i hendes Magt. Fortiden vil ikke oftere kaste sin Skygge ind over hendes sollyse Tilværelse.

F o r t i d e n s S k y g g e .

Personerne:

Professor Martinez.....	Herr Johannes Ring.
Yvonne, hans Model.....	Fru Else Frölich.
Gaston Defour, hendes Kæreste.....	Herr Knud Rassow.
Godsejer Cyril l' Estrange.....	Herr Henry Seemann.
Williams, en Skovarbejder.....	Herr Peter Nielsen.

En ulykkelig Skæbne har ført den stakkels, forældreløse Yvonne i Armene paa en Fyr ved Navn Gaston Defour. Paa et Tidspunkt, da hun stod fuldkommen ene, har hun sluttet sig til ham i det Haab, at han vilde være hende en Støtte og Beskytter. Men han bedrager skændigt hendes Tillid. Den Fortjeneste, hun kan skaffe sig ved at staa Model, maa hun aflevere til ham, og bringer hun ham ikke de Penge, han behøver, mishandler han hende.

Hvad hun dog hidtil ikke har vidst, erfarer hun en Dag: Gaston staar i Ledtog med en Samling af Byens frækkeste Tyveknægte. Disse har nemlig planlagt et Indbrud hos den berømte Kunstmaler, Professor Martinez, for hvem Yvonne for Tiden staar Model, og nu tvinger Gaston hende til at hjælpe dem med at skaffe et Rids af den Villa, Professoren bebor, samt Voksaftryk af Nøglerne.

Yvonne beslutter imidlertid ikke at ville deltage i Udførelsen af denne nedrige Plan. Professor Martinez har bestandig kun vist hende Venlighed - ja mere: han har været som en Fader for hende. Det vilde være sort Utaknemmelighed, om hun belønnede hans Godhed med et gement Forræderi. En saadan Sjofelhed kan hun ikke faa sig selv til at begaa. I Stedet for gaar hun til Professor Martinez og fortæller ham aabent om den Plan, Gaston Defour og hans Fæller har smedet.

Professoren tager ikke det Anslag, der saaledes er stiftet mod hans Hjems Sikkerhed, ærlig højtideligt. Han hjælper tværtimod

Yvonne baade med at fremstille en Kortskitse over Villaen indvendig og skaffe Voksaftryk af de vigtigste Nøgler, og han paalægger hende at bringe begge Dele til Gaston. Men da Tyveknægtene den paafølgende Nat gør deres Entré i Professorens Hjem, venter der dem en varm Omgang. Fra alle Kroge og Skjul myldrer det frem med Betjente, og inden Morgenens gryer, er hele Banden med Gaston Defour i Spidsen indfanget.

Den følgende Dag flytter Yvonne hjem til Professor Martinez, der har fattet Medlidenhed med den forældreløse, unge Pige og har bestemt sig til at ofre Tid og Flid paa at opdrage hende til en Tilværelse, der vil være hendes naturlige Ynde og Dannelse værdig - Yvonne finder sig hurtigt til Rette under disse nye Forhold.

Tiden gaar, og den Dag, da Gastons Straffetid udløber, nærmer sig. Professor Martinez, der vil skærme den unge Pige fra nye Overgreb fra denne Bandit, sætter sig i Forbindelse med Gaston og lover ham en betydelig kontant Pengesum, hvis han vil forlade Landet og forpligte sig til aldrig at vende tilbage. Gaston gaar ind paa denne Ordning, og samme Dag han er bleven løsladt, følger Professoren ham ombord paa en Amerikadamper.

Kort Tid derefter bliver Yvonnens faderlige Beskytter pludselig meget alvorlig syg. Saa stor er denne Mands Omsorg for den unge Pige, at endog hans sidste Tanke gælder hendes Velfærd. Han giver Ordre til at tilkalde en Præst og en Advokat, og paa Dødslejet lader han sig vie til Yvonne, saaledes at hun vil arve hans Navn og han Formue. Det bliver den sidste Velgerning, Professor Martinez faar Lejlighed til at vise sin Myndling, inden han for stedse lukker sine Øjne.

Som den velhavende Enke efter Professor Martinez finder Yvonne Adgangen aaben til Byens bedste Selskab, og efter nogle Aars

Forløb gifter hun sig med den unge Goldsejer Cyril L'Estrange,

der har vundet hendes Hjerte. Nogen Tid efter Giftermaalet rejser de Nygifte i Anledning af en Konference med Yvones Sagfører ind til Hovedstaden, hvor de indlogerer sig paa et Hotel.

Yvones Forundring og Skræk kender ingen grænser, da hun i den Tjener, der bærer deres Bagage op paa deres Værelser, genkender Gaston, der, efter at have erfaret Professorens Død, er vendt tilbage til sin Fødeby. Af det triumferende, hadefulde Blik, han sender hende, forstaar hun, at han ogsaa har kendt hende. Og hun kender Gaston tilstrækkeligt til at vide, at hans onde Karakter ikke vil løyne ham Ro, før han har ødelagt hendes Liv.

Det varer ogsaa kun nogle Dage, før hun hører fra ham. Hun og hendes Mand er nu vendt tilbage til Godset, og her opsøger Gaston hende. I en maaneskinsklar Nat møder han hende under Blodbøgens blødende Løv. Han viser hende et Bundt Breve, - de Breve, hun i sin Tid har sendt ham - og truer med at give dem til hendes Mand, hvis hun ikke skaffer ham 5000 Kroner..

Samtalen er blevet overvåret af en Vildtskytte paa Egnen. For at skaffe Mad til sin Hustru og sit Barn har han engang gjort sig skyldig i Krybskytteri. Han blev greben paa fersk Gerning og ført frem for Godsejeren. Yvonne gik da i Forbøn for ham, og han slap for Straf. Vildtskytten har aldrig kunnet glemme hende for dette og har lovet sig selv en Gang at ville gengælde hende hendes Godhed. Nu er Lejligheden kommen. Skjult bag Blodbøgens tykke Stamme har han hørt Ordskiftet mellem Yvonne og Gaston og forstaaet saa meget deraf, at Gaston har ondt i Sinde mod den unge Frue. Saasnart Yvonne er gaaet for at begive sig til sine Værelser og Gaston er alene, kommer Vildtskytten frem fra sit Skjul. Han vil true Gaston til at opgive den Slyngelstreg, han har for, men Gaston trækker en Revolver frem. Vildtskytten styrter sig ind paa ham, og det kommer til en Brydekamp mellem de to Mænd. Under Kampen gaar Skudet af og rammer Gaston,

(Fortidens Skygge)

4.

der falder død om. Efter at have lagt alt saaledes til Rette, at man maa tro, at Gaston har begaaet Selvmord, skynder Vildtskytten sig op til Yvonne for at fortælle hende, hvad der er hændet.

Yvonne har imidlertid taget en stor Beslutning. Hun vil ikke optage Kampen med sin Fortid. For ikke at vanære sin Mands Navn vil hun frivillig søge Døden. Hun har netop skrevet et Brev til sin Mand, hvori hun meddeler sin Beslutning, og har rejst sig for at bringe sit Forsæt til Udførelse, da Vildtskytten kommer til Stede, medbringende den Pakke Breve, som fandtes i Gastons Besiddelse. Disse Papirslapper, der danner Nøglen til en Periode i hendes Liv, som hun helst vilde vide skjult for den Mand, hun elsker, er nu i hendes Magt. Fortiden vil ikke oftere kaste sin Skygge ind over hendes sollyse Tilværelse.

Fra Nordisk-bankingen

[illegible]

10

(Korff'sche Druck)

F e s s e l n d e r F i n s t e r n i s s

Personen:

Professor MartinHerr Johs. Ring.
KläreFrau Else Frölich.
Robert, ihr BruderHerr Knud Rassow.
Gutsbesitzer Hans RosnerHerr Henry Seemann.
Brinkmann, ein WaldarbeiterHerr Peter Nielsen.

Kläre, die aus den Abgründen der menschlichen Gesellschaft stammt, steht Professor Martin, einem namhaften Künstler, Modell. Aber das Mädchen, das erst in diesem vornehm ausgestatteten Heim, die Schönheit eines in solidem Reichtum wohl verankerten Daseins kennen gelernt hat, gibt dem Professor mehr als die Vollkommenheit ihres Körpers, sie schenkt ihm auch ihre ganze Seele. Durch die Beziehungen zu ihm erhebt sie sich auch weit aus dem Milieu, dem sie entstammt. Sie hat den ernsten Willen zu einem ehrlichen Leben, während ihr Bruder, ein müssiger, stets auf den Strassen herumlungender junger Bursche, den denkbar schlechtesten Verkehr pflegt und zuletzt von Einbrüchen und Diebstählen lebt. Da er die Vertrautheit seiner Schwester in dem Hause Professor Martins kennt, erblickt er hierin eine neue Gelegenheit, sich an dem Gute eines Fremden zu bereichern. Kläre, die aus Furcht vor des Bruders roher Gesinnung bisher stets seinen Anweisungen gefolgt ist, wird ausgeschiedt, die Wachsabdrücke der Schlüssel und einen Plan der Villa herbeizuschaffen. Diesmal jedoch, wo sie den liebsten Menschen in Gefahr weiss, trennt sie ihre Wege entschieden von den abschüssigen Pfaden ihres Bruders und entdeckt Professor Martin alles. Der Künstler benachrichtigt die Polizei, die sich in seinem Hause verbirgt und die Uebeltäter, als diese sich am Abend in die Wohnung schleichen, festnimmt. Kläre, die nun heimatlos dasteht, und die nur mit knapper Not vor der Rache ihres Bruders bewahrt wurde, findet ein Heim und eine Ruhestatt für ihre gequälte Seele bei

ihrem alten Freunde.

Zwei Jahre später hat Robert seine Freiheit wieder erlangt, und es gelingt dem Professor, ihn zum Verlassen Europas auf einem Amerikafahrer zu bewegen. Damit entschwindet aus Kläres Leben der letzte, düstere Schatten. Als Professor Martin etwas später von einem schweren Herzleiden heimgesucht wird, lässt er sich mit seinem Schützling trauen und vermacht ihr sein ganzes Vermögen. Wenige Stunden nach der feierlichen Zeremonie der Trauung entschlummert der alte Künstler, tief beruhigt über Kläres Los, die von nun ab sein *Name* und sein Reichtum schützen wird.

Ein Jahr verrinnt. Kläre lernt in der vornehmen Gesellschaft, in der sie nun verkehrt, den Gutsbesitzer Hans Rosner kennen und heiratet ihn. Ein unbeschreibliches Glück wird ihr an der Seite ihres Gatten zuteil. Da trifft sie in einem Hotel, in dem sie mit ihrem Manne kurzen Aufenthalt nimmt, ihren Bruder als Zimmerkellner wieder. Sie hat nie gewagt, ihren Gatten über ihre Herkunft und die Vorstrafen ihres Bruders aufzuklären, nun erfasst sie eine bange Furcht in dem Gedanken, ihr Mann könne alles erfahren und ihr die Täuschung, deren sie sich schuldig gemacht hat, vielleicht nie verzeihen. Robert, Kläres Bruder, erkennt sofort, wie Kläre zu ihrem Gatten steht und nutzt ihre Schuld zu seinem Vorteil aus. Geld und immer wieder Geld fordert er von seiner Schwester, die ihm nichts abschlagen kann. Endlich zwingt er sie zu heimlichen nächtlichen Zusammenkünften im Park ihres Gatten. Er hat alle Dokumente ihrer Familiengeschichte gesammelt und droht Kläre mit der Preisgabe an ihren Gatten, wenn sie ihm nicht eine grössere Summe zur Verfügung stellen würde. Kläre, die alles gegeben hat, was sie besitzt, weiss keinen anderen Ausweg, als das Leben freiwillig von sich zu werfen. Allein soweit

soll es nicht kommen, ein Waldarbeiter, der einst beim Wildern getroffen wurde und den sie vor Strafe bewahrt hat, belauscht ihre Unterredung mit dem Bruder und versucht, während sie im Dunkel verschwindet, ihm die gefährlichen Papiere zu entreissen. Ein Handgemenge entspinnt sich, in dessen Verlauf Robert durch eigene Schuld getötet wird. Der Waldarbeiter rafft die Papiere auf und gibt sie Kläre zurück, die sie mit einem unsagbaren Gefühl der Erleichterung in ihrem Kamine verbrennt. Nun, da ihr Bruder tot ist, darf Sie sich endlich ohne Bangen und Furcht ihrem Glücke widmen, das sie, wie alle, die von schwerem Leid erlöst sind, doppelt tief und beseeligend empfindet.

.....

heißt hier und persönlich empfindet.

widmen, den sie, wie alle, die von schweren Leid erlitten sind, doppelt, denn sie sind endlich ohne Sorgen und Pflicht ihren Glückseligkeit.

Erleichterung in ihrem Leben vorzufinden. Nun, da ihr Bruder tot

ist, sie keine trübsal, die sie mit einem unangenehm Gefühl der

Schuld befallen wird. Der Widerstand der Welt die Fehle auf und

Handlungen entstehen nicht in diesen Verstand haben durch eigene

verschuldet, die die geliebten Personen zu empfinden. Ein

Unterstand mit dem Bruder und vermischt, während sie im Dunkel

gefallen wird und den sie vor Strafe bewahrt hat, belassen ihre

hoffen nicht kommen, ein Widerstand, der einst beim Willen

(Nesseln der Vergangenheit)

L'ombre du passé.

Personnages:

Martinet, célèbre artiste peintre...M. Johs. Ring
Yvonne, son modèle.....Mme Else Frölich
Gaston Dufour, le bon ami d'Yvonne..M. K. Rassow
Le baron Cyrille d'Estrées.....M. Henry Seemann
Guillaume, ouvrier forestier.....M Peter Nielsen

Un sort funeste a mis dans le pouvoir de Gaston Dufour la pauvre orpheline Yvonne. Vivant isolée elle s'est attachée à lui, espérant qu'elle aurait en lui un protecteur et un appui. Mais il n'est pas digne de sa confiance. Il exige avoir tout l'argent qu'elle gagne comme modèle, et si elle n'en lui donne pas suffisamment il lui fait subir de mauvais traitements.

Un jour elle apprend ce qu'elle ne savait pas, que Gaston Dufour est membre de la bande de voleurs la plus terrible de la ville. Ils ont maintenant projeté un cambriolage chez le célèbre artiste peintre Martinet qui a maintenant engagé Yvonne comme modèle. Alors Gaston Dufour contraint Yvonne à les aider de procurer un plan de l'intérieur de la villa, occupée par le peintre et une empreinte en cire des clefs.

Yvonne ne veut cependant pas les aider à exécuter leur honteux projet. L'artiste Martinet ne lui a montré que de bienveillance, il l'a même traité en fille. Elle sera bien ingrate si elle va récompenser son bienfaiteur en prenant part d'une si vile trahison. Non, elle ne veut pas commettre une bassesse pareille. Elle se rend chez le peintre Martinet, et lui raconte tout ouvertement le projet que Gaston Dufour et ses complices ont formé.

Le peintre ne prend pas au sérieux les entreprises contre la sûreté de sa maison. Au contraire il commence à aider Yvonne à faire un plan de l'intérieur de la villa et une empreinte

en cire de clefs, qu'Yvonne remet entre les mains de Gaston Dufour. Mais lorsque la nuit suivante les cambrioleurs entrent dans la maison du peintre ils sont reçus de la bonne façon. Des sergents de ville se précipitent en avant de leur cachette et au point de jour toute la bande est arrêtée y compris Gaston Dufour.

Le lendemain Yvonne s'installe chez le peintre, qui a pitié de la jeune fille. Il s'est décidé à donner à Yvonne une éducation digne de sa grâce et de sa beauté, et Yvonne se trouve très vite "chez elle" dans la maison du bon peintre. -

Le temps se passe, et le jour s'approche où Gaston Dufour sera relâché de la prison. Le peintre qui veut bien protéger la jeune fille contre le bandit se met en rapport avec Gaston Dufour et lui promet une grande somme, s'il veut quitter le pays et ne plus jamais y retourner. Gaston accepte la proposition et le jour même où il est mis en liberté, le peintre l'accompagne à un transatlantique.

Peu de temps après le bienfaiteur d'Yvonne tombe gravement malade. Les soucis de cet homme pour la jeune fille ont grandit à un tel degré que même ses dernières pensées restent chez elle. Il fait venir un curé et un notaire et sur son lit de mort il épouse Yvonne, afin qu'elle puisse hériter son nom et sa fortune.

C'est la dernière oeuvre de charité que peut témoigner le bon peintre à sa pupille avant de mourir.

En sa qualité de riche veuve du célèbre peintre Martinet, Yvonne est admise à la meilleure société de la ville et après quelques années elle épouse le jeune baron Cyrille d'Estrées. Quelque temps après leur mariage les nouveaux-mariés partent pour la capitale au sujet d'une conférence avec l'avoué d'Yvonne.

L'étonnement et la terreur d'Yvonne passent les bornes

lorsqu'elle regarde le garçon qui apporte leur bagage dans l'hôtel où ils sont descendus. Non elle ne se trompe point. C'est vraiment Gaston Dufour qui, ayant appris la mort du peintre, est retourné à la capitale. Elle comprend très bien du regard haineux qu'il lui jette sur elle, qu'il lui aussi l'a reconnue. Elle connaît Dufour assez pour savoir que son mauvais caractère ne la laisse pas tranquille avant qu'il ait détruit sa vie.

Quelques jours après Yvonne et son mari sont retournés au château, et c'est ici que se présente Gaston Dufour. Une nuit éclairée par la lune il rencontre Yvonne dans le parc près du hêtre pourpre. Il la montre un paquet de lettres -- les lettres qu'elle lui a autrefois écrites, et la menace de les montrer à son mari, si elle ne lui donne pas 5000 francs.

Un tireur de ce pays a cependant entendu cet entretien. Une fois il a commis du braconnage pour se procurer de la nourriture pour sa femme et son petit enfant. Alors Yvonne intercède pour lui auprès de son mari et il ne fut pas livré à la justice.

Le tireur, ne pouvant oublier la bonté d'Yvonne envers lui, s'est promis de lui rendre sa bonté en faisant pour elle tout ce qu'il pouvait. Et maintenant l'occasion se présente. Caché derrière le tronc épais du hêtre il a bien entendu la discussion entre Yvonne et Gaston et compris que Gaston a des mauvaises intentions envers sa jeune maîtresse. Aussitôt qu'Yvonne s'est retirée, et Gaston se trouve seul le tireur saute en avant, pour essayer de le forcer par des menaces à renoncer à son tour de coquin, mais Gaston tire de suite son revolver. Le tireur se jette sur lui, et une lutte se livre entre les deux hommes. Pendant la lutte le coup part et frappe Gaston, qui tombe à terre blessé à la mort. Après avoir arrangé le corps ainsi qu'on croira que Gaston a commis

suicide, le tireur se rend à Yvonne pour lui raconter tout ce qui c'est passé.

Yvonne a cependant pris une grande décision. Pour ne pas déshonorer le nom de son mari elle a décidé de chercher la mort. Elle vient d'écrire une lettre à son mari, dans laquelle elle lui raconte ce qu'elle va faire. Au moment où le tireur arrive portant le paquet de lettres qu'il a trouvé chez Gaston, elle s'est levée pour exécuter son plan. Mais ces petites feuilles de papier, qui sont les clefs de l'époque sombre de sa vie elle les a maintenant entre ses mains. Elle n'a plus peur, l'ombre du passé n'obscurcira plus jamais sa vie heureuse.

se vio novamente.

Mais, Mlle n'a plus peur. J'espère qu'après n'observant plus jamais
cela de si proche comme ça se vio elle les a maintenant entre ses
coudes son plan. Mais ces petites tentatives de papaver, qui sont les
dus de lettres du, il a trouvé chez Gaudou, elle a, est levée pour être
ce du, elle va faire. Au moment où la femme arrive portant le pas
vient d'écrire une lettre à son mari, dans laquelle elle lui raconte
dépense. Elle ne se souvient plus de ce qu'elle a écrit. Elle ne se souvient
Yvonne a cependant pris une grande décision. Pour ne pas
c'est pas.

Enfin, se tirent se rend à Yvonne pour lui raconter tout ce qui
Pochon du passé.

